

[Marinus Sørensen.]

en stærk Befolkningstilvækst. Thyborøn vil ogsaa i Fremtiden være truet af sin voldssomme Nabo Vesterhavet. Jeg tror, det vilde være betimeligt, om der fra Myndighedernes Side toges Haand i Hanke med Udviklingen i Fremtidens Thyborøn.

I Bemærkningerne til Lovforslaget oplyses, at man regner med, at naar disse Foranstaltninger gennemføres, skulde Thyborøn By og Havn kunne opretholdes i ca. 150 Aar; men ingen kan med Sikkerhed sige, hvordan Udviklingen vil forme sig, alle maa gøre sig klart, at Forholdene her er usikre.

Imidlertid erkender vi Nødvendigheden af, at Spørgsmaalet finder sin Afklaring, saaledes at den Usikkerhed, der har hvilet over Thyborøn, nu kan forsvinde, hvad der maa siges at være et rimeligt Krav. Jeg vil haabe, at det Forsøg, der nu gøres for at stabilisere Forholdene, maa falde heldigt ud og ikke give Plads for pinlige Overraskelser, at Thyborøn Havn ogsaa i Fremtiden maa danne Basis for et stort og rigt Fiskeri, at Havnen i Fremtiden maa kunne gøre Fyldest som en Nødhavn, saaledes som den har været i Tiden, der gik, og ikke mindst, at Erhvervsforholdene for vore dygtige Limfjordsfiskere ikke væsentligt forringes ved Vedtagelsen af dette Lovforslag.

Bertel Dahlgaard: Spørgsmaalet om den rette Løsning af Thyborønproblemet har hvilet som en tung Byrde paa Rigsdagen. Der knytter sig saa mange Betæneligheder til ethvert af de Forslag til Løsninger, der har været fremme, at det kan være svært at opnaa den faste Tryghedsfølelse, som man gerne vil have, naar man anbefaler en Sag til Rigsdagens Vedtagelse. Det er jo Kampen mod Vesterhavet med al dets Uberegnelighed, der ligesom kan true med at tage Modet og Sikkerheden fra en og skabe Ængstelse for, at den Løsning, som man efter Afvejningen af alle Argumenterne bestemmer sig for, alligevel skulde kunne blive underkendt af en Fremtid, som vi ikke kender, og som vi maaske ikke kommer til at opleve.

Naar vi nu staar ved Afslutningen af de mange Overvejelser vedrørende denne Sag, skal jeg da sige, at jeg har forsøgt, saa godt som det nu engang for en Ikke-Tekniker er muligt i denne Sag, at foretage en Afvejning af Argumenterne, og at jeg har maattet standse ved det forelagte Lovforslag.

Dette Lovforslag er ført frem af den højtærede Minister med megen Fasthed, jeg kan godt sige stor Sikkerhed, og næsten for-

svaret med Fanatisme, til Trods for at den højtærede Minister i Thyborøn-Kommissionen anbefalede Thyborøns Lukning. Jeg har under Forhandlingerne ikke hos Vandbygningsdirektoratets Teknikere sporet nogen Betænelighed ved at tage det tekniske Ansvar for Projektet. Af alle foreliggende Planer er det alene denne, der skaber Tilslutning fra samtlige Erhvervsinteresser: Vesterhavsfiskerne, Limfjordsfiskerne, Landbruget og Limfjordsbyerne, samtidig med at den store Interesse i at bevare en fortrinlig Nødhavn paa den bedst beliggende Plet varetages. — Omkostningerne er meget store, men ikke saa meget større end ved andre Projekter, at dette kan være afgørende.

Alt dette taler for denne Plan. Sikkerhed for, at Bygningen af Molerne med Dæmninger og Sluseanlæg giver den Styrkelse af Tangen, som bevarer dens Modstandskraft gennem meget lange Tidsafsnit, kan ingen give, men det er jo Forventningen herom, der til syvende og sidst er afgørende for, at saa stort et Flertal nu anbefaler Forslaget.

Jeg skal endnu sige, at jeg til det sidste har støttet Tanken om først at bygge Dækmolerne for at søge Erfaringer med Hensyn til eventuelle Ændringer i Materialeaflejringerne, der kunde gøre Slusebygningen overflødig; men Vandbygningsvæsenets bestemte Vægning ved at tage det tekniske Ansvar herfor har gjort det umuligt at fastholde Tanken. Hertil kommer, at de store Entreprenørfirmaer, der har været indbudt til at behandle Problemerne, ikke kan siges at have givet tilstrækkelig fast Grundlag for et Standpunkt, der forkastede Vandbygningsvæsenets.

Et særligt Problem i Forbindelse med Planen har jeg ønsket belyst af Ministeriet, nemlig Spørgsmaalet om de Konsekvenser, der vil kunne opstaa af en mulig stærk fremtidig Befolkningstilvækst omkring Thyborøn Havn. Hvis man f. Eks. tænker sig, at Fiskeriets Udvikling og Udviklingen af de til Fiskeriet knyttede Industrier samt andre i Forbindelse med Havnens Udnyttelse fremkomne Erhverv førte til en Bydannelse med — skal vi sige omkring 10 000 Indbyggere, da vil der jo kunne opstaa alvorlige byplanmæssige Problemer paa Grund af den begrænsede Plads. Jeg har derfor foranlediget, at der til Ministeriet rettedes de under Bilag 5 anførte Spørgsmaal, og Besvarelsen heraf fra Ministeriet findes under Bilag 6. Det ses heraf, at Ministeriet ikke nærer Bekymringer i saa Henseende, og Ministeriet afviser Tanken om, at Thyborøn skulde kunne blive en By paa 5 000—10 000 Indbyggere. Per-